

Periodistes

Oriol Gracià

Documentals per explicar el Delta

Aquesta setmana, el delta de l'Ebre ha estat present per partida doble en la programació de documentals de Televisió de Catalunya. Dimarts, el *Sense Ficció* de TV3 va emetre *J. Pau, Jesús & Rock'n'Roll*, un treball dirigit per Santi Valldepérez i el Guillermo Barberà que repassa la biografia del capellà i activista Joan Enric Reverté. Ahir, al programa *El documental* del Canal33 es va poder veure el documental *Paradis Pintat*, un treball sobre la paller Pepa Plana enregistrat entre Sant Jaume, Amposta, Valls i Barcelona, dirigit per la realitzadora Elisensa Trilla i en el qual he participat com a membre de l'equip.

Aquestes són només dues de les produccions que els darrers quinze anys han estat possible gràcies a l'empenta dels professionals del territori, la complicitat d'algunes administracions locals i, especialment, la col·laboració de Televisió de Catalunya. I és que disposar d'una televisió nacional potent ha estat clau per impulsar la carrera dels realitzadors ebrencs. De noms en podria dir molts: Santi Valldepérez, Guillermo Barberà, Joana Pardos, Josep Joan Segarra... Segurament me'n deixo algun. En tot cas, els que he enumerat (entre els quals m'hi podria incloure) tenen un tret en comú: van començar a experimentar el gènere documental gràcies al programa *Taller.doc del Canal33*, ara fa una mica més de deu anys. Era un espai pensat per nous creadors que tutelats per professionals en plantilla tenien a la seva disposició mitjans tècnics professionals.

El programa estava dirigit pel periodista Toni Tortajada. Un dia em va dir: "No sé ben bé què teniu a l'Ebre, que després de Barcelona, és el territori de Catalunya que ha generat més projectes documentals en el nostre programa". La reflexió de Tortajada tenia moltes respostes: l'Ebre és un territori amb un microclima natural i sociològic particular, amb històries televisivament potents i professionals que tenen ganes d'explicar-les. Aquell programa va ser el trampoli de molts de nosaltres al món professional i això fa evident la necessitat de disposar d'una televisió amb recursos, que aposti pels documentals fets des del territori. Perquè el Delta -que pot quedar sota l'aigua en cinquanta anys- necessita que algú el continuï explicant.